

اصحاب فرهنگ

در انتظار نویدهای نو

	
<div>گاهی سخن گفتن بی‌تکلف و گفت‌مان دور از واژگان سخت و کلیدواژه‌های مدیر</div>	
<div>پسند، راحت‌تر در انتقال پیام کمک می‌کند. مانند خواندن و شنیدن خبرهایی که</div>	
<div>هر از چند گاهی رسانه‌ها، واژه‌ها را با عناصر خبری ترکیب می‌کنند و با عنوانی ضرباهنگ دار، خبر تلخ یا شیرینی را اعلام می‌کنند.</div>	
<div>مثل همین چند ماه اخیر که خبر درگذشت هنرمندان و نویسندگان و بسیاری از اصحاب فرهنگ و هنر و رسانه منتشر شد و بدون شک کمتر از یک اربعین، یاد و خاطره‌شان از دل برخی مدیران که اهل بیابنه و حضور در مراسم فرهنگی و یادبودهای اهل فرهنگ و هنر و رسانه هستند، فراموش می‌شود! اما نام</div>	
<div>و یادشان هرگز از دل و ذهن مردم این مرزوبوم بیرون نخواهد رفت.</div>	

مانند ۲۳ سال قبل که در نیمه پاییز، خبر داغ از دست دادن جمعی از نخبگان حرفه‌ای و اخلاقی رسانه، پایتخت را داغدار کرد و نه‌تنها تهران که ایران نیز در ماتم از دست دادن مسافران هواپیمای سی-۱۳۰ فروبرد و در این مدت بنا بر گواه اهل رسانه کمتر مسؤولی سراغی از این عزیزان و خانواده‌هایشان را گرفته است و چه بسا از

حافظه برخی مدیران هم پاک‌شده باشند و به ادعان بسیاری، تنها مدیرانی که با این افراد دوستی و رفاقتی داشته‌اند، توانسته‌اند در کم‌کردن برخی مشکلات پدید آمده یا تألم خاطر بازماندگان بکند! اما آثار، نوشته‌ها، عکس‌ها و گزارش‌های مسافران پرواز سی-۱۳۰ از تاریخ رسانه این سرزمین پر نخواهند و پاک نخواهد شد.

وزیر جدید فرهنگ و ارشاد

حوزه فرهنگ، حوزه رفتارهای توأم با مهربانی و رأفت است و به همین دلیل اصحاب فرهنگ، هنر و رسانه انتظار دارند تا نگاه اخلاقی و استدلالی مدیران حوزه فرهنگ باعث پدیدار شدن پدیده‌های نوین در این حوزه شود تا تأثیر واقعی فرهنگ و هنر برای مردم نیز روشن شود.

تاریخ معاصر ایران اسلامی نشان می‌دهد انتظار و توقع این گروه از فرهیختگان در قدرت‌خواهی فعالیت در فضای فرهنگ و هنر، فقط با تدوین یک نظام اخلاقی، حقوقی و ایجاد منافع برابر و متضاد در برابر بی‌عدالتی و رانت‌خواری‌های گروهی خاص است. به نظر می‌رسد با بیابیه گام دوم بسیاری از هنرمندان و اهل فرهنگ و اندیشمندان ناشناس و ناشناخته ایران اسلامی در پی «تغییر اندیشه‌های نخبگان نخ نمای دور از موازین و سبک زندگی غیر ایرانی- اسلامی و مردم بوده و می‌کوشند با فرهنگ و هنر ایرانی- اسلامی زمینه‌ساز تمدن نوین اسلامی در حوزه فراملی باشند! اما تغییر اندیشه در نخبگان در شرایطی به تغییر عملی و واقعی منجر می‌شود که سیستم و نظم منطقی و غیر فرد محوری وجود داشته باشد. گفت‌وگو و بحث‌های روشنفکرانه و نظریه‌های نوین، زمانی مفید و قابل بهره‌برداری است که فهم نوینی از منافع در قالب مهم‌ترین مراکز فرهنگی و تصمیم‌گیر حوزه فرهنگ اتفاق بیفتد.

سال‌هایتمادی بسیاری است که در تاریخ ایران به‌قدری گروه‌های قدرت در بخش‌های هنر و فرهنگ، مسلط و نهادینه‌شده و فراگیر است که حتی در حد زن‌ها ریشه دوانده و فرصت رشد و نمو به نواندیشان و هنرمندان ناشناس و جوان و جدید، نداده است و باعث بروز برخی اختلاف‌های جدی در بین هنرمندان شده است که امید می‌رود با رویکرد عدالت محوری، روحیه انقلابی، مردم‌داری، پاکدستی، فسادستیزی و قانون‌مداری، در تحقق اهداف دولت و حل مشکلات کشور در حوزه مدیریت کلان فرهنگی، نتایج امیدوارکننده‌ای پیش روی اصحاب فرهنگ، هنر و رسانه قرار بگیرد.

۸ کودک ایرانی در مسابقه نقاشی ژاپن برگزیده شدند

بیست‌ویکمین مسابقه بین المللی نقاشی محیط‌زیست «جی کیو ای» کشور ژاپن با موضوع «زمین در سال ۲۳۰۰ برگزار شد و از میان ۱۴هزار و ۶۸۹ اثر از ۸۰ کشور، هشت کودک هنرمند ایرانی موفق به دریافت جایزه و دیپلم افتخار این رویداد بین‌المللی شدند. روابط عمومی کانون خبر داد آیلین عزیزاده و مانده طاهری جایزه اول بخش بین الملل این مسابقه را از آن خود کردند.

گفت‌وگو با امیرحسین مدرس که این روزها «وحی بر توفان» را منتشر کرده‌است

«واقعۀ خوانی» میراث مرثیه شفاهی است

<div>این ماجرا را از هر زبانی هم که می‌شنویم نامکرر است، روایت عشق همیشه سرنوشتش همین بوده و رسیده به اینجا که راویان بی‌شمار و بیان‌ها و اپراز احساسات متعددی را تجربه کند. از گذشته بسیاری درباره واقعۀ کربلا نوشته‌اند و بی‌شمار نظم و نثر و شعر در این باره منتشر شده‌است. این روزها یک کتاب خوب دیگر هم به نام «وحی بر توفان» به‌تازگی از سوی انتشارات سوره مهر منتشر و به‌فراست بلندی‌الای این آثار اضافه شده. این کتاب دربردارنده اشعار آقامحمد شیخا، معروف به مقبل اصفهانی یکی از شاعران متعهد و معتقد شیعی قرن دوازدهم و اواخر حکومت صفوی در ایران است. امیرحسین مدرس که پیشتر او را به‌عنوان مجری می‌شناسیم، مقدمه‌ای بر این اشعار نوشته که بسیار نغز و خواندنی است. مدرس علاوه‌بر تصحیح دقیق متن و تطبیق همه پانزده نسخه به‌جامانده از اشعار مقبل با یکدیگر، تاریخچه واقعۀ سرایی را به‌عنوان زیرمجموعه‌ای از حماسه‌سرایی دینی و گونه‌ای از مرثیه‌سرایی بررسی کرده و به این می‌پردازد که تا پیش از مقبل هیچ نشانه‌ای از واقعۀ سرایی به این شکل نبوده و او بر شاعران هم‌روزگار خود بسیار تأثیر گذاشته‌است. با مدرس، درباره نگارش این کتاب و شکل‌گیری ایده اولیه کار روی شعرهای مقبل صحبت کرده‌ایم.</div>	
---	--

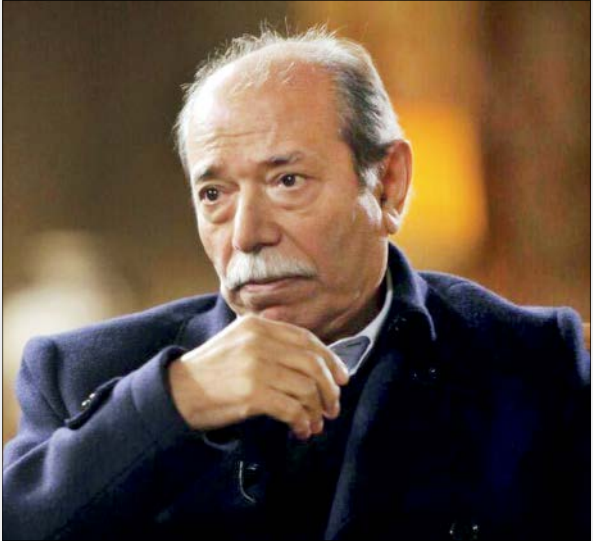
<div>این ماجرا را از هر زبانی هم که می‌شنویم نامکرر است، روایت عشق همیشه سرنوشتش همین بوده و رسیده به اینجا که راویان بی‌شمار و بیان‌ها و اپراز احساسات متعددی را تجربه کند. از گذشته بسیاری درباره واقعۀ کربلا نوشته‌اند و بی‌شمار نظم و نثر و شعر در این باره منتشر شده‌است. این روزها یک کتاب خوب دیگر هم به نام «وحی بر توفان» به‌تازگی از سوی انتشارات سوره مهر منتشر و به‌فراست بلندی‌الای این آثار اضافه شده. این کتاب دربردارنده اشعار آقامحمد شیخا، معروف به مقبل اصفهانی یکی از شاعران متعهد و معتقد شیعی قرن دوازدهم و اواخر حکومت صفوی در ایران است. امیرحسین مدرس که پیشتر او را به‌عنوان مجری می‌شناسیم، مقدمه‌ای بر این اشعار نوشته که بسیار نغز و خواندنی است. مدرس علاوه‌بر تصحیح دقیق متن و تطبیق همه پانزده نسخه به‌جامانده از اشعار مقبل با یکدیگر، تاریخچه واقعۀ سرایی را به‌عنوان زیرمجموعه‌ای از حماسه‌سرایی دینی و گونه‌ای از مرثیه‌سرایی بررسی کرده و به این می‌پردازد که تا پیش از مقبل هیچ نشانه‌ای از واقعۀ سرایی به این شکل نبوده و او بر شاعران هم‌روزگار خود بسیار تأثیر گذاشته‌است. با مدرس، درباره نگارش این کتاب و شکل‌گیری ایده اولیه کار روی شعرهای مقبل صحبت کرده‌ایم.</div>	<div>یعقوب صلاحی</div>
<div>آنها را مرتب و منظم می‌کردم. رفتید؟ چه چیزهایی در شعر او توجه شما را جلب کرد؟ بیشتر مضمون اشعار جذاب بود یا ویژگی‌های زبانی و بلاغی سروده‌هایش؟</div>	<div>جام‌جم</div>

<div>این ماجرا را از هر زبانی هم که می‌شنویم نامکرر است، روایت عشق همیشه سرنوشتش همین بوده و رسیده به اینجا که راویان بی‌شمار و بیان‌ها و اپراز احساسات متعددی را تجربه کند. از گذشته بسیاری درباره واقعۀ کربلا نوشته‌اند و بی‌شمار نظم و نثر و شعر در این باره منتشر شده‌است. این روزها یک کتاب خوب دیگر هم به نام «وحی بر توفان» به‌تازگی از سوی انتشارات سوره مهر منتشر و به‌فراست بلندی‌الای این آثار اضافه شده. این کتاب دربردارنده اشعار آقامحمد شیخا، معروف به مقبل اصفهانی یکی از شاعران متعهد و معتقد شیعی قرن دوازدهم و اواخر حکومت صفوی در ایران است. امیرحسین مدرس که پیشتر او را به‌عنوان مجری می‌شناسیم، مقدمه‌ای بر این اشعار نوشته که بسیار نغز و خواندنی است. مدرس علاوه‌بر تصحیح دقیق متن و تطبیق همه پانزده نسخه به‌جامانده از اشعار مقبل با یکدیگر، تاریخچه واقعۀ سرایی را به‌عنوان زیرمجموعه‌ای از حماسه‌سرایی دینی و گونه‌ای از مرثیه‌سرایی بررسی کرده و به این می‌پردازد که تا پیش از مقبل هیچ نشانه‌ای از واقعۀ سرایی به این شکل نبوده و او بر شاعران هم‌روزگار خود بسیار تأثیر گذاشته‌است. با مدرس، درباره نگارش این کتاب و شکل‌گیری ایده اولیه کار روی شعرهای مقبل صحبت کرده‌ایم.</div>	<div>آنها را مرتب و منظم می‌کردم. رفتید؟ چه چیزهایی در شعر او توجه شما را جلب کرد؟ بیشتر مضمون اشعار جذاب بود یا ویژگی‌های زبانی و بلاغی سروده‌هایش؟</div>
<div>آنها را مرتب و منظم می‌کردم. رفتید؟ چه چیزهایی در شعر او توجه شما را جلب کرد؟ بیشتر مضمون اشعار جذاب بود یا ویژگی‌های زبانی و بلاغی سروده‌هایش؟</div>	<div>از دوران نوجوانی ام یعنی اوایل دهه ۶۰ در مجالس روضه و تکایا این ابیات را از روضه‌خوانان محاسن سپید می‌شنیدم: «روایت است که چون تنگ شد بر او میدان/ فتاد از حرکت ذوالجناح وز جولان/ نه سیدالشهدا بر رکاب طاقت داشت/ نه ذوالجناح دگر تاب استقامت داشت...» ابیاتی که تأثیر آن تا امروز بردل و جانم هست. آن زمان نمی‌دانستم و نرسیدم که سراینده‌اش کیست، تا این‌که در جلسه‌ای از استاد بزرگوارم جناب حاج علی‌انسانی نام سراینده را جویا شدم و ایشان فرمودند: «مقبل کاشانی». از آن پس به جست‌وجوی دیوان یا گزیده اشعاری از او برآمدم و هیچ نیافتم. سال‌ها گذشت تا این‌که در سال ۹۶ فایل تصویری نسخه‌ای خطی به دستم رسید با عنوان «وَقَعَةُ الْلفف، مَلّا مَقْبِل» اسم مقبل، کنج‌کاو‌ام را برانگیخت و مشغول بررسی و مطالعه نسخه شدم و دیدم همان است که با خود گفتم باید نسخه‌های دیگری هم موجود باشد. در کوتاه زمانی، ۱۵نسخه خطی با تاریخ‌های مختلف که سه تا آن در زمان حیات شاعر کتابت شده‌بود، از نقاط مختلف ایران و نیز کشمیر و دهلی‌نو فراهم آوردم و کار استنساخ، مقابله، تصحیح، تدوین و توضیح را آغاز کردم. هیچ‌کدام از این پانزده نسخه، شامل تمامی اشعار مقبل نبود و هرکدام بخش‌هایی را شامل می‌شدند. بنابراین باید</div>
<div>آنها را مرتب و منظم می‌کردم. رفتید؟ چه چیزهایی در شعر او توجه شما را جلب کرد؟ بیشتر مضمون اشعار جذاب بود یا ویژگی‌های زبانی و بلاغی سروده‌هایش؟</div>	<div>در بخش موسیقی با موضوع عاشورا، دو آلبوم مستقل ماه نی – خوشبید دارم و آلبوم‌های مشترکی با خوانندگان هنرمند دیگر مثل سربلندان – خطبه‌خوان رستاخیز و... اما در حوزه کتاب با موضوع عاشورا، این کتاب، دومین است. بنابراین اتفاقاً کم‌کاری کرده‌ام! شاعران گمنام دیگری هستند که باید غبارزدایی شوند. چه مرثیه‌سرا و چه مثلاً شاعران سبک هندی که الزاما مرثیه‌سرا هم نیستند. مثلاً اکنون دیوان «عیشی دکنی» را تصحیح کرده و آماده انتشار دارم. در این چندسال اخیر با دوری از کار تلویزیونی، فرصتی شد برای کارهایی که سال‌ها مترص</div>
<div>آنها را مرتب و منظم می‌کردم. رفتید؟ چه چیزهایی در شعر او توجه شما را جلب کرد؟ بیشتر مضمون اشعار جذاب بود یا ویژگی‌های زبانی و بلاغی سروده‌هایش؟</div>	<div>شما کارهای دیگری هم در این زمینه منتشر کرده‌اید و این اتفاق خوبی است. مخاطب با مؤلفی روبه‌روست که تخصصی‌کار می‌کند و همین هم به او برای دنبال‌کردن آثار تان حس خوبی می‌دهد. می‌خواستم بپرسم باز هم شاعرانی شبیه مقبل را دارید کمتر شناخته شده‌باشند؟ و آیا قصد دارید سراغ آنها هم بروید؟</div>
<div>آنها را مرتب و منظم می‌کردم. رفتید؟ چه چیزهایی در شعر او توجه شما را جلب کرد؟ بیشتر مضمون اشعار جذاب بود یا ویژگی‌های زبانی و بلاغی سروده‌هایش؟</div>	<div>در بخش موسیقی با موضوع عاشورا، دو آلبوم مستقل ماه نی – خوشبید دارم و آلبوم‌های مشترکی با خوانندگان هنرمند دیگر مثل سربلندان – خطبه‌خوان رستاخیز و... اما در حوزه کتاب با موضوع عاشورا، این کتاب، دومین است. بنابراین اتفاقاً کم‌کاری کرده‌ام! شاعران گمنام دیگری هستند که باید غبارزدایی شوند. چه مرثیه‌سرا و چه مثلاً شاعران سبک هندی که الزاما مرثیه‌سرا هم نیستند. مثلاً اکنون دیوان «عیشی دکنی» را تصحیح کرده و آماده انتشار دارم. در این چندسال اخیر با دوری از کار تلویزیونی، فرصتی شد برای کارهایی که سال‌ها مترص</div>

گام به گام تا واقعۀ سرایی

امیرحسین مدرس دو مجموعه شعر منتشر کرده به نام‌های «مبتلای اقیانوس» و «بانوی اعتدال بهاران» که هر دو حاوی اشعار عاشقانه، عارفانه و مذهبی هستند. همچنین از او کتاب شعر دیگری منتشر شده به نام «جام باقی» که برگزیده بیت یا ابیاتی از غزلیات بیش از یکصد غزلسرای قدیم و جدید است و آثار آنان طی چهار سال، مصرع به مصرع بررسی شده‌است. مدرس معتقد است در ظاهر این غزلیات هیچ ارتباطی با موضوعات و مفاهیم مذهبی و به‌اصطلاح مشهور آیینی ندارند و به شوق دیدار و وصل معشوق، شکایت از هجران، گدایه از روزگار و بیچارگی می‌پردازند اما اگر از زاویه‌ای دیگر، یعنی نگاه مذهبی و به عبارت بهتر و روشن‌تر مدح و مرثیه به آنها بگیریم، تناسب شگرفی خواهیم یافت که با توجه به اصل «مناسب خوانی» کاملاً با آن هم‌تراز و هماهنگ است.

و حالا از مدرس کتاب وحی توفان منتشر شده که مجموعه‌ای است از سروده‌های مقبل اصفهانی. مدرس آن را گردآوری و تصحیح کرده‌است و

«دست نیکی» به یاد توران میرهادی منتشر شد

قطعه تصویری «دست نیکی» به آهنگسازی و نوازندگی امیرحسین رنوفی با شعری از حکیم ابوالقاسم فردوسی و با هم‌آوایی جمعی از دختران مقطع دبستان، توسط نشر موسیقی «درنگ» منتشر شد. این قطعه یکی از کارهای اخیر امیرحسین رنوفی در حیطه موسیقی کودک با محوریت موسیقی ایرانی است که در دی‌ماه ۱۳۹۷ به‌صورت زنده اجرا و ضبط شده‌است.

تلوین و تصحیح اشعار مقبل اصفهانی تازه‌ترین فعالیت امیرحسین مدرس است / منبع: ساندیل‌نویز

که نمی‌شود در نیم ستون یا یک پاراگراف جایش داد. مجال مخصوص به خودش را می‌خواهد. شاخص‌های گوناگون تاریخی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و حتی جغرافیایی دارد. در ضمن بهترین کسی که می‌تواند در این خصوص صحبت و اظهارنظر کند، دوست عزیز و برادر فاضلم جناب مهدی امین فروغی است و موضوع هم به عقیده من جای کار دارد.

مخاطب وحی بر توفان از نگاه شما چه کسانی هستند و فکر می‌کنید مواج‌ه‌شان با کتاب چطور پیش برود؟

هرکسی که دوستدار شعر فارسی و شعر مذهبی است، اعم از این‌که دانشگاهی باشد یا نه. البته برای آنان که انس و آشنایی بیشتری با شعر دارند، حظ دیگری دارد. اما در شرح و توضیح اصطلاحات و عبارات، سعی کرده‌ام ساده‌ترین بیان را به کار ببرم تا هرکسی با هرسطح دانش بتواند معنا را دریابد.

برویم سراغ مقدمه‌تان در بخش نخست کتاب. مقدمه‌های روشن و راهگشا که می‌تواند مخاطب غیرعلاقه‌مند را هم به خواندن شعرها بکشانند. درباره تحقیقات و نگارش این بخش هم توضیح بدهید.

برای نگارش مقدمه، ناگزیر بودم اندکی از روزگار و زمانه مقبل و سبب هجرتش به دیار هندوان را بازبینایم. براین اساس، به منابع تاریخی مربوط به آخر دوره صفویه و روزگار پربشان تسلط محمود و اشرف افغان و سپس استیلای نادر مراجعه کردم و اندکی از بسیار را برگزیدم و نگاشتم. همچنین برای معرفی مقبل، منابع اندکی که وجود دارد را بررسی کردم و سپس مختصری نیز به شیوه و ویژگی‌های کلامش پرداختم. چنان‌که در مقدمه نوشته‌ام، این تلاش، عاری از ضعف نیست و هیچ ادعای کمال و جامعیتی درخصوص کاری که کرده‌ام، ندارم و چشمم به عفو و ارشاد اهل فضل و فرهنگ است. در پایان، درود می‌فرستم به روان والای آقامحمد شیخا ملقب به مقبل اصفهانی.

پیام نصیریان به وزیر ارشاد

آثار آنها ممکن نخواهد بود. شرح شریف هنر و هنرمند را می‌توان از نظر معمار سخن حضرت سعدی نیوشید که: «هنرمند هرکجا که رود قدر ببند و در صدر نشیند.»

جناب آقای محمدمهدی اسماعیلی، وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی، خرسندیم که در این نهمراهی با هم در آیینه خواهیم نگریست که مشحون از راستی و رستگاری است و آرزومندیم که در این هم‌نوردی بیش از پیش به ارتقا عشق و اوج آگاهی نزدیک شویم که راه دور است و دشوار. هنر، آموزگار سخاوت و کیمیای جان‌بخشی و گنجینه سعادت است. امیدواریم از این بخشش مینوی، چراغی به آینده برافروزید و از پس ایامی که به اعتزاز روزافزون هنر و ارجمندی هنرمند خواهیم اندیشید، به مانایی نام و نشان خویش در خاطره هنر این سرزمین باقی بمانید. آیدون باد به این تقال که: هرآن‌که جانب اهل وفا نگه دارد/ خداهش در همه حال از بلا نگه دارد.

علی نصیریان، هنرمند پیشکسوت تئاتر، سینما و تلویزیون به محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت سیزدهم پیام داد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، در بخشی از این متن آمده است: «به گواه تاریخ، هنر در سرزمین سربلند ما، پرهیمنه و هیبت‌بخش بوده است و میراثی اگر به مانایی باقی است، حکما به گوهر هنر است.

کهن سرزمین ما، ایران، اگر به همه تاریخ، زخمی بر تن داشته است و دارد، به نوشادروی هنر، رویینه‌تن است و فضیلت و فرهیختگی این خاک، ریشه در معرفت، مهارت و مجاهدت، هنرمندانی دارد که به آبادی و اعتبار و اعتلای انسان اندیشیده‌اند و در صحرای چهل و کویر گمراهی، رستگاری انسان را آرزو کرده‌اند. از این روست که تجسم تاریخ، بدون احصا و اباقی موارث هنری و نگوداشت آداب و آیین، هنرمندان و بی‌توجه به گرانمایه